

РЕШЕНИЕ

№ 6227

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5819** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. К. Ч., подадена чрез адв. П., срещу Решение от 26.04.2023 г., постановено по НАХД № 14334/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 224332-019927/07.10.2022 г., издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Г. К. Ч. за нарушение на чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 15.09.2022 г., около 10:31 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]Г. К. Ч. управлява лек автомобил „Ф. Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] . На кръстовището с бул. „инж. И. И.“ водачът не съобразява поведението си със светлинните сигнали и преминава на червен сигнал на светофарната уредба при нормален работен режим на същата. Контролните органи приемат, че е нарушена разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 783258/15.09.2022 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че НП е издадено от некомпетентен орган. На основание чл. 189, ал. 12, предл. последно ЗДвП, т. 3.6 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. и Заповед № 8121к13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, началник сектор в СДВР, отдел „ПП“ е компетентен да издава НП като процесното.

Неоснователни са доводите, че не е изяснено при какви обстоятелства е извършена проверката на автомобила- дали на място или нарушението е заснето с АТСС. От съдържанието на АУАН и НП безпротиворечиво се установява, че нарушението е констатирано от командир отделение Г. и при извършена проверка на [улица]и [улица], като в присъствието на свидетеля Ал. Ц. на водача е съставен АУАН.

Неоснователно е и твърдението, че АУАН и НП не отговарят на изискването за съдържание, тъй като не е посочена правилно нарушената законова разпоредба.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 6, т. 1 ЗДвП, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.

Всяко несъобразяване със светлинните сигнали, вкл. и тези с червен цвят, съставлява нарушение на закона. В НП изрично е записано, че наказанието се налага на основание разпоредбата на чл.183, ал.1, т.5 ЗДвП, която гласи, че се наказва водач на МПС, който преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването. Поради това дадената от административнонаказващия орган квалификация на нарушението съотнесена към словесното му описание и санкционната норма

позволяват на нарушителя да разбере защо е ангажирана отговорността му и не нарушават правото му на защита.

Процесните АУАН и НП очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В тях са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушението факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, доколкото направеното изложение на реализираното от водача нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, е формулирано изчерпателно. Следователно Г. К. Ч. е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развитото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса. При преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в съвкупност недвусмислено и категорично се налага изводът, че Г. К. Ч. е извършил виновно вмененото му нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП, понеже е преминал през процесното кръстовище с управлявания от него лек автомобил при червен сигнал на светофара.

По отношение на възражението за липса на конкретно правно основание за отнемане на контролни точки, следва да се посочи, че отнемането на контролни точки не е санкция, която подлежи на самостоятелно обжалване, а е фактическо действие с контролно - отчетен характер, изпълняващо предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление -чл. 3 от Наредба № ІЗ-2359 от 17.12.2012 г. Единствената възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание. При отнемане на контролни точки съответният административнонаказващ орган действа в условията на обвързана компетентност и поведението му се предопределя от факта на налагане на наказание за извършеното нарушение. Изложеното води до извода за несамостоятелност и липса на правна уредба относно обжалваемостта на отнемането на контролните точки.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП административно наказание. Правилно районният съд е потвърдил НП.

При този изход на спора разноси на ответника не се дължат, тъй като такива не са претендирани.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.04.2023 г., постановено по НАХД № 14334/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.